

BANDOLSKY, MARTINA (60): *Rusemondagszog* (1:00)

Wat, wat hügg jo ni' mih es, es we' mer der Zog luure wollte. God, die Männer, wenn die Pipi müssen, können se an ne Baum gonn, mir ävver nit. Un da wor denn do en der Severinsstroß, ich han om Waidmaak gewonnt, en der Severinstroß, da hielen dann, hingen dann die aal Möhne hingen denn dann em Finster. Un mir dann: "Haaa, mir müssen ens!" Dann han se gesaht: "Kutt erop! Ävver nor die Mädcher! Die Männer well ich nit!" Un dann durfte mer ropgonn op de Toilette, un dann hatt se sich uns det Kostüm angeguckt un hät gefrog, ov mer noch wat drinke wolle, ov mer ne Kaffee wolle oder ne Tee, wenn et uns su kald wor. Un dat fings de hügg ni' mih. Dat es ni' mih. Die luure all usem Finster rus, maachen ävver ... dat wor för die Oma wie ... da wor se dobei. Un se wollt jetz, se wollt uns jet Godes dun. Dat gitt et hügg ni' mih.

Bandolsky, Martina (60): *Rusemondagszog*

vat fat hʏk jo ni me ʔes ʔes vε me də tsox luεrə vɔltə jo:ti mεnε vεn di 'pipi mʏsən kœnən zə ʔan:ə boʊm jɔn miε εvε net ʔʊn da vɔ: dɛn dɔ: ʔen dε 'zεvərɪnʃtrɔ:s ʔɪfj:an ʊm 'vairtmak jəvʊnt 'lɛzərɪnʃtrɔ:s da hi:lən dan hiŋən dan di ʔa:l mø:lə jɪŋən dɛn dan ʊm fɛnstə ʔʊn miε dan ha:: miε mʏsən ʊns han ʊza:t kʊd ʊrɔp ʔεvε nuε di mε:tʃjε di mεnε vɛl ʊfj nit ʔʊn da dɔrftə mε 'rɔpjɔn ʔɔp tɔ to'lɛtə ʔʊn dan hat sɛ zɪfj ʔʊns dɛt kos'ty:m ʔanjɛko:kt ʔʊn at ʊfra:x ʔɔ me no vat:rɪŋkən vɔlən ʔɔb vε nɛ 'kaf:e vɔlən ʔɔdɛ ʊ tɛ: vɛn ʊt ʔʊns:u kalt vɔε ʔʊn dat fɪŋs tɔ hʏk ni mi dat ʔis ni mεε di kʊ luεrə ʔal ʊsəm fɪnstə rʊs maxən εvε ti ti di: dat vɔε fɔ de 'ʔoma vi:: da vɔε zε da'beɪ ʔʊn zə vɔlt jɛtʃ zə vɔlt ʊns vat ju:təs tuən nɛ dat jɪt ʊt hʏk nɛ mi'

